

KELOĞLAN ve YEDİ BAŞLI KUŞ

Padışah Keloğlan'ı çağırmuş. Yedi başlı kuşu bul, demiş. Keloğlan şaşırmış. Eyvah diye bağırmış. Düşmüş bayılmış. Yüzüne suyu yiyince uyanmış. Yedi başlı kuşu nasıl bulacağım, diye düşünmüş, taşınmış, birazcık da kaşınmış.

Kel başına bir elma düşmüş. Aklı başına gelmiş. Bir şeyi bilmiyorsan, bir bilene danışmalısın, demiş. Hemen köye dönmüş. Bilgin Dede'ye danışmış. Yedi başlı kuş nerede? diye sormuş. Of of of demiş, Bilgin Dede. Yedi başlı kuşu bulmak için yedi kişiye iyilik yapmak gerekir, demiş.

Keloğlan bir nineye odun taşımış. Yemeği olmayan bir aileye yemek vermiş. Babası olmayan bir çocuğun başını okşamış. Onunla oynamış. Ona bir topaç yapmış. Şişelerden bir oyun kurmuş. Köyün tüm çocuklarını şişe devirmece

oy^una^tma^ış. Ok^uma ya^zma^ya ge^çe^me^mi^ş o^lan
bir ar^kada^şına de^rs ça^lı^ıtı^rma^ış. Ya^ralı bir
sin^cabı ve^terine^re gö^tür^mü^ş. Ku^ya^fe^ti
ol^mayan ço^cuk^lar i^çin gi^yi^şi ve ço^rap
to^pla^mı^ş. On^lara göⁿde^rmi^ş. Rü^ya^sın^da ak
sa^kallı bir de^de on^a ye^di ba^şlı ku^şun
ye^riⁿi sö^yle^mi^ş. On^a, “Ey ku^ş ey ku^ş, ben
ya^ptım ye^di^yi. Sen be^kle^rsin ye^di^yi. Ha^ydi
gi^de^lim su^ltaⁿa. Gö^re^v ve^rdi o baⁿa.”
de^mi^ş. Je^t gi^bi hı^zlı, je^t gi^bi ko^lay^ça
gi^tmi^şler. Ke^lo^ğlaⁿ ye^di ba^şlı ku^şa biⁿmi^ş.
Sa^raya ge^lin^çe in^mi^ş. Pa^di^şah “Ma^şal^lah”
de^mi^ş. Ke^lo^ğlaⁿı te^bri^k et^mi^ş. Seⁿi
daⁿı^şmaⁿım ya^ptım, de^mi^ş. Ke^lo^ğlaⁿ
anⁿe^siⁿi de yaⁿına al^mi^ş. Mu^tlu me^sut
ya^şa^mi^ş.

Gö^kten ü^ç el^ma dü^şmü^ş. Bi^ri^si
Ke^lo^ğlaⁿ’ın ba^şına, bi^ri^si bu ma^sal^ı
ok^uyaⁿla^ra, bi^ri^si de t^üm ço^cuk^lara...